

ad arcem, quæ ab ea oppidi parte cum mœnibus erat conjuncta, non nimis communitam miserunt, qua fore in urbem trajectum cognoverant. Illi per duas propugnaculi intromissi portas (eas Benedictus Peregrinus multa arte diligentiaque, ferreis ad eam rem confectis Vicetiæ malleis vectibusque aperuerat) ad murum oppidi scalas, quas secum attulerant, posuerunt; ut eo superato ad portam, ad quam convenerant, accederent, interfectisque custodibus, atque apertis valvis exercitum admitterent. Eæ scalæ cum essent breviores, quam muri altitudo requirebat: ad ejusmodi ejus rei subsidium comparandum, ut alteram alteri alligarent, atque ita longiores eas facerent, se dederunt. In eo dum sunt, signa in oppido ei loco proxima casu concinere cœperunt. illi veriti adventum ipsorum militibus Germanis tribus millibus palam factum esse, qui eam oppidi partem custodiebant, relictis scalis extra propugnacula celeriter se, qua venerant, receperunt: deinde ad exercitum, qui non longe aberat, ut se in oppidum inferret, re infecta magno cum dolore omnium atque molestia redierunt. Hostium præfecti haud ita multo post de plerisque civibus, quos fuisse ejus rei conscios non tam quidem reperissent, quam essent suspicati, graviores pœnas sumperunt. Peregrinus una cum nostris militibus oppido fugiens ad legatos se contulerat: cui Senatus ob facti audaciam atque in rempublicam studium pensionem annuam, quam posteri ejus sequerentur, paulo post dono constituit. Eadem in illorum, quos hostes interfecerant, liberos reipublicæ pietas extitit.

Erat domi lex decemviralis, nemo ut civis, cujus aut filius aut frater aut fratris filius sacerdotium haberet, cum de rebus, quæ ad Pontificem Maximum atque ad rempublicam pertinerent, ageretur, in Senatu esse posset. quam quidem legem eo consilio Patres jusserant, ne, qui suo compendio propter sacerdotiorum adipiscendorum cupiditatem in consulendo duci poterat, ut plus Romanis rebus, quam suæ civitati faveret, ei aut sententiam dicere, aut suffragium ferre in Senatu liceret. eam tum legem

*Lex de sacerdotum propinquis a Senatu amovendis antiqua-
tut.*